

powołał Radę Babiogórskiego Parku Narodowego na okres lat 1973—1978.

Na przewodniczącego Rady został powołany prof. dr Jerzy Fabijanowski, który funkcję tę pełnił nieprzerwanie przez wszystkie dotychczasowe kadencje a więc blisko przez 20 lat. Zastępcą przewodniczącego został wybrany prof. dr Bronisław Ferens.

Ponadto Rada Naukowa składa się z następujących członków: prof. dr Anna Medwecka-Kornaś, prof. dr Stefan Myczkowski, prof. dr Teofil Wojterski, doc. dr inż. Kazimierz Gądek, dr Aleksandra Bogucka, dr inż. Janusz Wołak, dr Jan Julian Nowak, mgr inż. Stanisław Smólski, mgr Krystian Waksmundzki, mgr Władysław Wyrobek, mgr inż. Eugeniusz Tarko, inż. Tadeusz Holowacz, mgr inż. Stefan Kałwa.

Marek Czerwieńiec

Otwarcie Muzeum Imienia Profesora Władysława Szafera w Ojcowskim Parku Narodowym

W dniu 25 lipca 1972 roku odbyło się w Ojcowskim Parku Narodowym uroczyste otwarcie muzeum przyrodniczego. Nowa ekspozycja zaprojektowana przez J. Śwlecińskiego i J. Wysockiego mieści się w budynku „Łokietek” w Parku Zamkowym. Muzeum obejmuje cztery działy: geologiczny, archeologiczny, zoologiczny i botaniczny. Zapoznają one zwiedzających z przeszłością geologiczną terenu, rozwojem geomorfologicznym dolin, zjawiskami krasowymi, początkami cywilizacji człowieka, światem zwierzęcym i roślinnym Parku.

Ekspozycja zajmuje 140 m² powierzchni. Przewidywana jest rozbudowa muzeum o 80 m². Zrealizuje się wtedy projekt przedstawienia zagadnień synantropizacji flory, jej przemian na przestrzeni ostatnich 150 lat oraz entomofauny Parku (motyle). Ponadto w budynku po przeprowadzeniu niezbędnego remontu znajdzie się sala wystaw czasowych.

Decyzją dyrekcji Ojcowskiego Parku Narodowego nowootwarte Muzeum otrzymało imię Profesora Władysława Szafera. Treść tablicy informacyjnej umieszczonej na budynku muzeum jest następująca

OJCOWSKI PARK NARODOWY MUZEUM

IMIENIA PROFESORA WŁADYSŁAWA SZAFERA

Na uroczystość otwarcia muzeum przybyli przedstawiciele władz wojewódzkich, świata nauki, Zarządu Ochrony Przyrody ML i PD, Rady Parku, Zakładu Ochrony Przyrody PAN, pracownicy muzeów, miejscowa ludność. Po zagajeniu uroczystości przez dyrektora Parku mgr inż.

M. Mełgesa okolicznościowe przemówienie wygłosił dyrektor Zarządu Ochrony Przyrody ML i PD doc. dr T. Szczęsny. W imieniu Rady Parku przemawiał Zastępca przewodniczącego mgr J. Wiltowski. Syn prof. Władysława Szafera — doc. dr Przemysław Szafer podzielił się wspomnieniami o Swym Ojcu oraz wyraził podziękowanie za nazwanie muzeum Jego Imieniem. O działalności naukowej Profesora i jego staraniach o utworzenie Ojcowskiego Parku Narodowego mówiła dr A. Leńkowska z Zakładu Ochrony Przyrody PAN.

Z kolei zabrał głos przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie — Ob. Wit Drapich, który podziękował wszystkim tym, którzy przyczynili się do zorganizowania muzeum oraz złożył tej placówce życzenia wielu sukcesów w działalności dydaktycznej i oświatowej. Podkreślił również, że Park Narodowy zasługuje na szczególną opiekę całego społeczeństwa. Następnie przewodniczący WRN dokonał symbolicznego przecięcia wstęgi.

Zaproszeni goście zwiedzili muzeum słuchając objaśnień autorów scenariuszy: doc. R. Gradzińskiego, mgr S. Kowalskiego, dra Z. Bocheńskiego i dra S. Michalika.

Muzeum można zwiedzać codziennie od dnia 15 sierpnia 1973 roku.

Józef Partyka

Z NASZYCH REZERWATÓW

O utworzenie rezerwatu ornitologicznego w dolinie Bobrówki (pow. Łowicz)

Intensywna gospodarka człowieka, melioracje bagien, podmokłych łąk, regulacja rzek, użytkowanie jezior i stawów powoduje gwałtowne zmniejszenie się liczebności ptaków wodno-błotnych w Europie. Jedynym sposobem ocalenia ptaków wodno-błotnych jest tworzenie sieci rezerwatów w każdym wysoko uprzemysłowanym kraju.

Na terenie Polski utworzono ponad 40 rezerwatów ptasich zlokalizowanych głównie w północnych rejonach. Tego typu obiektów brak jest w województwach: warszawskim, lubelskim, rzeszowskim, kieleckim i łódzkim mimo, że i tu znajdują się obszary godne ochrony (Dyrzcz, Okulewicz, 1971; Dyrzcz i inni, 1972; Tomiałojć 1972). Aby nie dopuścić do dalszego zubożenia awicenozy wodno-błotnych, istnieje więc pilna potrzeba rozbudowania sieci rezerwatów ornitologicznych w centralnych i południowych rejonach kraju.

W województwie łódzkim najlepsze warunki lęgowe dla ptaków wodno-błotnych istnieją w dolinie rzeki Bzury i niektórych jej do-